

MỘT LÀ SỐNG - HAI LÀ CHẾT: DÂN HAY ĐẢNG?

Chưa đầy một năm, đảng Cộng sản đã phải liên tiếp triệu tập 4 Hội Nghị với mục đích duy nhất là duy trì sự tồn tại của đảng. Hội Nghị Trung ương đảng lần thứ tư công khai bàn đến việc chỉnh đốn đảng, ngăn chặn và đẩy lùi tình trạng suy thoái tránh sụp đổ.

6 Ngày HỌP 400 LƯỢT Ý KIẾN

Sau sáu ngày họp, trong lời mở đầu của bài phát biểu bế mạc, Nguyễn Phú Trọng cho biết “... thành quả của Hội Nghị là đã có gần 400 lượt ý kiến phát biểu ở tổ và Hội trường.” Tính ra trong sáu ngày mỗi Ủy viên Trung ương mở miệng một đôi lần. Họ nói cái gì thì chỉ có họ biết với nhau.

Ngày 29/12/2011 trên báo Quân Đội Nhân Dân, Lê Khả Phiêu cho biết tình trạng của đảng Cộng sản bấy lâu nay là **“tồn tại trong suy thoái”**. Ông Phiêu cho biết: “Khi triệu tập hội nghị thì số đông ngồi im, nhưng ra ngoài nói đủ thứ. Bác Hồ từng nói: Trong hội thì im lặng, nhưng ngoài hội thì nhiều mồm. Như thế là rất cá nhân. Thấy cái sai thì lờ đi, cái đúng không bảo vệ. Nếu cứ kéo dài tình trạng này thì Đảng ngày càng hư hỏng và đến một lúc nào đó là mất chế độ.” Té ra ông Hồ cũng không chấp nhận phương cách sinh hoạt theo kiểu “đoàn kết, đoàn kết, đại đoàn kết”, các Ủy viên Trung ương chỉ biết vỗ tay và tung hô “nhất trí”. Và cũng có thể nhờ ý kiến của Lê Khả Phiêu mà Hội Nghị lần này mới gặt được kết quả vô cùng tốt đẹp như Nguyễn Phú Trọng cho biết “... có gần 400 lượt ý kiến...”.

Cùng ngày 29/12/2011, trả lời phỏng vấn báo Tuổi Trẻ, Lê Khả Phiêu còn cho biết: *“Tình trạng chạy chức chạy quyền, kém mà vẫn vào được các vị trí, người giỏi bị gạt ra, đó là cá nhân chủ nghĩa. Thời gian chuẩn bị Đại hội XI, có hôm 11g30 đêm một số anh còn đến nhà tôi, bấm máy lên để nghe thấy đang chạy như thế, nghĩa là hỏng chứ còn gì nữa, cái đó là nguy hiểm lắm.... Có ông bí thư tỉnh ủy họp Trung ương xong, gần nửa đêm trời lạnh vẫn mang máy đến bật lên cho tôi nghe ai nói thế nào. Tất nhiên không phải trực tiếp các ông ấy mà bộ phận khác chạy, các doanh nghiệp chạy cho.”* Qua lời phát biểu nói trên chúng ta thấy được phần nào tình trạng nội bộ và nội dung các phát biểu trong các Hội Nghị. Chúng ta cũng có thể biết được lý do các Ủy Viên Trung ương quá tiết kiệm lời ăn tiếng nói trong các Hội Nghị.

Bởi vì các Hội Nghị, các Đại Hội là cơ hội để các phe cách trong “Đảng” gặp nhau để mua quyền bán chức, phân chia quyền lực quyền lợi. Họ sử dụng mọi thủ đoạn, chụp bắt mọi cơ hội rình mò và tố giác lẫn nhau. Họ biết rõ hoạt động của các bè phái trong “Đảng” nhưng sợ động rừng nên thoả hiệp để tiếp tục **“tồn tại trong suy thoái”** dù có phải bán nước buôn dân.

Điều đáng nói là nếu ai có tiền nhiều hơn sẽ mua được nhiều quyền lực hơn, thậm chí mua được cả cái Trung ương và cả Bộ Chính Trị. Ai cũng biết Trung cộng có dư tiền thừa của để mua toàn bộ giới cầm quyền cộng sản Việt Nam. Nói thế để thấy chuyện cờ Trung cộng chưa chính thức có thêm ngôi sao thứ sáu là do cả hai giới cầm quyền Việt–Trung còn sợ một dân tộc thối nát tư tưởng “Thà là Quỷ nước Nam còn hơn làm vương đất Bắc”.

Tư Tưởng Quốc Tế “Môi Hở Răng Lạnh”

82 năm trước Hồ chí Minh và đảng cộng sản đã mang tư tưởng quốc tế cộng sản về thí nghiệm tại Việt Nam. Lịch sử đảng Cộng sản cho thấy cứ mỗi lần cần kiểm soát tư tưởng và thanh trừng nội bộ, đảng Cộng sản lại tính đến chuyện chinh đồn nội bộ.

Cuộc thanh trừng tàn khốc nhất xảy ra vào những năm đầu 1950 khi Hồ chí Minh áp dụng tư tưởng Mao Trạch Đông vào thực tiễn Việt Nam “Chinh Quân, Chinh Phong, và Chinh Đảng”. Cuộc thanh trừng cũng bắt đầu bằng tự phê tự kiểm rồi sau đó mang ra thanh toán hay thanh trừng. Khi ấy có đến hàng trăm ngàn cán bộ đảng viên bị thanh lọc, nhưng vì là chuyện nội bộ của đảng Cộng sản và so với cuộc Cải Cách Ruộng Đất thì mức độ tàn ác chẳng thấm vào đâu nên ít người trong chúng ta để ý đến.

Trong cuộc chỉnh đảng lần đó những người có tư tưởng quốc gia dân tộc đều bị thanh toán hay hạ cấp. Những cán bộ cộng sản còn sót lại như Hồ chí Minh đều xem hai đảng Cộng sản Việt–Trung như môi và răng, còn cái đầu hay tư tưởng chính là chủ nghĩa Mác – Lê Nin – Stalin – Mao Trạch Đông.

Tư tưởng này vẫn còn tồn tại đến ngày nay, mà bằng chứng rõ ràng nhất là tại Phủ Chủ tịch, Nguyễn Phú Trọng và Trương Tấn Sang chào đón Tập Cận Bình bằng cờ sáu sao. Mặc cho dư luận xôn xao đảng Cộng sản chỉ xem là “sự cô kỹ thuật” và Trung tướng Nguyễn Trọng Vĩnh là đảng viên lão thành duy nhất không đồng ý, ông đòi đảng Cộng sản phải minh bạch cho dân biết họ muốn gì?

Thế hệ cầm quyền hiện nay còn xem Trung cộng như chỗ bám cuối cùng. Còn đảng Cộng sản Trung Hoa thì còn đảng Cộng sản Việt Nam. Bởi thế họ không chỉ lệ thuộc vào tư tưởng, mà còn lệ thuộc vào kinh tế, vào chính trị, vào văn hóa, vào giáo dục... và tệ hại nhất là lệ thuộc vào công an và quân đội Trung cộng. Giới cầm quyền cộng sản Việt Nam tự xem Việt Nam là thuộc địa Trung cộng.

Từ bản chất họ xem ngoại bang Trung cộng như đồng chí anh em, xem tư tưởng của người như cứu cánh. Sai lầm tư tưởng dẫn đến hành động sai trái tội lỗi. Bộ Chính Trị và Trung ương đảng Cộng sản quên rằng theo Tàu bán nước mới chính là nguyên nhân sẽ dẫn đến sự sụp đổ nhanh chóng của đảng Cộng sản Việt Nam.

Dâng Cờ Đảng, Cộng Sản Được Gì?

Khi Tập Cận Bình đến Việt Nam một chuyện lạ nhưng lại ít được đề ý, ông Bình đi đến đâu ta cũng thấy tướng công an cộng sản Lê Hồng Anh tại đó. Ông Anh theo ông Bình sát gót để ông Bình yên tâm vì trước đó ít hôm Phong Trào toàn Dân Cứu Nước loan báo đón ông bằng cách cho bốc cháy tòa tháp đôi tại Hà Nội. Thực hư chưa rõ nhưng hai đảng Cộng sản Việt-Trung vẫn chỉ ngán cách đánh du kích của người Việt chúng ta.

Còn Nguyễn Tấn Dũng tiếp Tập Cận Bình với khuôn mặt tươi vui. Ông Dũng mặc một bộ đồ, cả đến viên tay áo cũng y như bộ đồ của ông Bình. Chỉ khác là ông Bình đeo một chiếc cà vạt với những chiếc mỏ neo, còn ông Dũng khoác một chiếc cà vạt màu xanh nước biển. Thâm độc ở chỗ, nó ám chỉ mỏ neo tàu hải quân Trung cộng đã bỏ neo trên lãnh hải Việt Nam. Khuôn mặt tươi cười của ông Dũng đủ thấy bản lãnh kém cỏi và bản chất bán nước của ông Dũng cùng tập đoàn cộng sản Việt Nam.

Có thể ông Dũng tươi cười vì Tập Cận Bình quyết định cho ông vay 300 triệu Mỹ kim, đủ nuôi tập đoàn háu đói “Đảng” vài ngày. Vài hôm sau, Tập Cận Bình lại ký quyết định cho Thái Lan vay 11 tỷ Mỹ kim. Dũng, Sang, Trọng, Vĩnh, Quang ơi!!! đau chưa??? dâng cả cờ đảng cho giặc, dâng cả đất nước cho Tàu thế mà trong con túi thiếu vẫn chẳng được gì.

Tránh Bàn Vấn Đề Tư Tưởng

Trong Hội Nghị vừa qua Nguyễn Phú Trọng tránh không nhắc đến việc đa số đảng viên cộng sản ngày nay không còn tin vào tư tưởng vào chủ nghĩa Mác – Lê Nin – Stalin – Mao Trạch Đông. Bài viết trước đây “Đảng Cộng Sản Tự Thù Thất Bại” người viết đã sử dụng Phần B khoản số 6 của bản Dự Thảo Báo Cáo Chính Trị Đại hội Đảng để phân tích lời thú nhận và nỗi khủng hoảng tư tưởng mà giới cầm quyền cộng sản đang phải đương đầu. Phần này đã bị cắt bỏ trong Báo Cáo Chính Thức.

Một cách vắn tắt đảng Cộng sản chính thức tự thú thất bại trong “công tác xây dựng Đảng” vì nền tảng tư tưởng và thực tiễn khách quan không còn lừa dối được các đảng viên. Mọi sai lầm mà đảng Cộng sản mắc phải là vì đã quá tin vào chủ nghĩa Mác Lênin và hệ thống chính trị Sô viết do Stalin tạo ra. Hệ thống này đã sai từ gốc đến ngọn nhưng lại được đảng Cộng sản vay mượn áp dụng vào Việt Nam để xây dựng cái gọi là “xã hội xã hội chủ nghĩa”.

Tư tưởng không còn cũng như mất cái đầu, đảng Cộng sản lộ nguyên hình một “Đảng” cướp. Quan lớn cướp theo kiểu quan lớn, quan nhỏ cướp theo kiểu quan nhỏ. Đa số các đảng viên nhận ra họ là nạn nhân của chế độ, họ đều mất hẳn niềm tin vào đảng Cộng sản, họ hết sợ quyền lực của “Đảng” và đang tìm kiếm các tư tưởng các phương cách điều hành quốc gia mới để thay thế guồng máy lỗi thời hiện nay. Như ông Nguyễn Văn An, Cựu Chủ tịch Quốc hội Cộng sản công khai xác nhận: “Đảng đã trở thành lực lượng

cản trở dân chủ, tự do, cản trở sự phát triển của xã hội.” Xin mời quý vị xem bài “Đảng Cộng Sản Tự Thủ Thất Bại” để biết thêm chi tiết.

Đảng Cộng sản nay lại muốn các đảng viên tự phê tự kiểm và như đã nói ở bên trên mọi cuộc thanh trừng đều bắt đầu bằng tự phê tự kiểm rồi sau đó mang ra thanh trừng hay thanh toán. Không mấy ai còn tin vào phương cách tự phê và tự kiểm nói trên. Ngược lại nhiều dấu hiệu cho thấy thanh trừng bằng bạo lực theo kiểu xã hội đen đang và sẽ xảy ra giữa những bè phái trong đảng Cộng sản.

Nguyễn Tấn Dũng Thông Điệp Đầu Năm

Ngay đầu năm 2012, Nguyễn Tấn Dũng đã cho phổ biến một bài viết với kết luận như sau: *"Phải chuyển nhận thức, quyết tâm thành hành động và hành động quyết liệt để vượt qua sức ỳ của quá trình khởi động, đặt tiến trình phát triển của đất nước vào quỹ đạo mới - Quỹ đạo phát triển bền vững."* Người đọc sẽ khó tin đây là bài viết của Nguyễn Tấn Dũng hay sẽ thắc mắc Tấn Dũng có hiểu mình đang nói chuyện gì không?

Không khác gì ông Nguyễn Văn An, Tấn Dũng công khai xác nhận: *"Đảng đã trở thành lực lượng cản trở dân chủ, tự do, cản trở sự phát triển của xã hội."* Tấn Dũng xác nhận Việt Nam đã và đang trong "quỹ đạo phát triển không bền vững" do "sức ỳ" của guồng máy đảng. Theo bài viết của Tấn Dũng, Việt Nam muốn phát triển phải hoàn toàn và triệt để áp dụng kinh tế và chính trị tự do.

Lấy thí dụ vào cuối tháng 12-2011, Nguyễn Phú Trọng ra mặt lo lắng vì sự hình thành các "nhóm lợi ích". Trong bài viết Tấn Dũng trả lời lo ngại của Trọng như sau *"Thế chế kinh tế thị trường cùng với tác động của quá trình mở cửa, hội nhập gắn liền với việc hình thành cấu trúc đa sở hữu và cơ cấu đa chủ thể kinh tế dẫn đến sự hình thành các "nhóm lợi ích". Về khách quan, các "nhóm lợi ích" này có thể tác động đến quá trình ra quyết định."*

Trong bài viết Nguyễn Tấn Dũng cho biết phương cách để giảm thiểu tác hại do các nhóm lợi ích gây ra như sau: *"Công khai minh bạch không những tạo cơ hội bình đẳng trong tiếp cận thông tin, mà quan trọng hơn, thực hiện công khai minh bạch và đề cao trách nhiệm giải trình, tạo điều kiện cho người dân giám sát các quyết định của các cơ quan quản lý, là biện pháp cơ bản để ngăn ngừa tham nhũng và sự tác động của các "nhóm lợi ích" vào quá trình ra quyết định, bảo đảm cho các quyết định theo chuẩn "giá trị chung", vì lợi ích của đất nước. Công khai minh bạch cũng hạn chế đầu cơ, giảm chi phí kinh doanh và tăng hiệu quả của thị trường."* Nói cách khác Nguyễn Tấn Dũng đã công khai nhìn nhận chỉ có Thể Chế Tự Do mới có thể hạn chế được tầm ảnh hưởng của các nhóm lợi ích.

Trên báo Quân Đội Nhân Dân, ngày 29/12/2011, Lê Khả Phiêu còn cho biết: *"... nếu suy thoái về tư tưởng chính trị thì sẽ dẫn đến suy thoái cả về kinh tế, xã hội, và văn hóa. Như*

thế là đi chệch hướng, mà ở chúng ta chính là chệch hướng XHCN. Nghĩa là cái “chất” CNXH không được xây dựng cao lên, mà làm tụt đi, mặc dầu kinh tế có thể phát triển...” Ông Phiêu quên rằng nguyên nhân sự nghèo nàn, lạc hậu, văn hóa suy đồi đều xuất phát cái tư tưởng chính trị ông đề cập tới. Nói theo cách chúng ta thường nói là vì tư tưởng bảo thủ và không tưởng “Xã Hội Chủ Nghĩa” của Lê Khả Phiêu, của Nguyễn Phú Trọng, của Trương Tấn Sang.... Những người luôn luôn lo sợ sự thay đổi nhất là thay đổi về chính trị. Đó chính là “sức ỳ” mà Nguyễn Tấn Dũng muốn nhắc tới.

Nói thế không có nghĩa là ông Dũng thuộc thành phần tiên bộ, thậm chí ngược lại. Tuy nhiên bài viết của Nguyễn Tấn Dũng là dấu hiệu cho thấy bắt đầu xuất hiện công khai đấu tranh tư tưởng, công khai đòi hỏi phải thay đổi triệt để từ bên trong đảng Cộng sản Việt Nam. Vì thế chúng ta cần sáng suốt xem ai là người bảo thủ, xem việc làm nào là bảo thủ chống lại những những thay đổi chính trị từ bên trong. Có như thế chúng ta mới chủ động trong đánh ra ngoài đánh vào tạo cơ may giải thể một chế độ tàn bạo và bảo thủ nhất trong lịch sử Việt Nam.

Một bạn đọc góp ý cho bài “Boris Yeltsin Việt Nam - Trương Tấn Sang?” rằng ông Boris Yeltsin khởi đầu cũng chỉ muốn đảng Cộng sản Liên Xô tự thay đổi nhưng càng về sau càng nhận ra "**Cộng sản không bao giờ thay đổi. Chúng chỉ có thể bị thay thế**". Thêm vào đó nếu không có sự ủng hộ của quân đội và dân chúng có thể cuộc cách mạng ở Liên Xô đã chuyển sang một hướng khác.

Tình hình và hoàn cảnh tại Việt Nam khác với Liên Xô (1) đảng Cộng sản Việt Nam lệ thuộc vào đảng Cộng sản Tàu và (2) giới cầm quyền Cộng sản đều trưởng thành trong chiến tranh, tự tin vào bạo lực và vô cùng bảo thủ. Vì thế cuộc cách mạng tại Việt Nam sẽ khác với các cuộc cách mạng đã xảy ra tại Đông Âu và Liên Xô.

Bất Ổn Chính Trị

Đảng Cộng sản thường tuyên truyền ổn định chính trị để phát triển kinh tế nhằm thu hút đầu tư từ quốc tế. Trên thực tế và càng ngày càng nhiều dấu hiệu cho thấy những tranh chấp chính trị những bạo động xã hội sẽ phơi bày thực trạng chính trị tại Việt Nam.

Mới đầu năm đã có tin Tướng Phan Văn Đông, phó chánh thanh tra Bộ Công an và Thượng tá Lê Văn Thắng, phó chánh thanh tra công an An Giang chết đuối vào lúc từ 5 - 5h30 sáng ngày 6/1/2012 khi đi tắm biển ở Mũi Né, Phan Thiết. Bản tin cho biết khu vực biển Long Sơn này "nước sâu, dòng chảy xiết, sóng đánh rất mạnh". Cũng theo Bản tin hội nghị nhằm "trang bị, bổ sung, cập nhật những kiến thức cần thiết" cho thanh tra của 63 tỉnh và thành phố ở Việt Nam.

Dư luận đặt nhiều câu hỏi như tại sao một tướng một tá chết cùng lúc? Tại sao "nước sâu, dòng chảy xiết, sóng đánh rất mạnh" mà lại đi tắm vào sáng sớm? Tại sao không có

người bảo vệ hai vị quan lớn này? Tại sao cả hai cùng là dân Nam và là vây cách của Tấn Dũng? Những câu hỏi đều đưa đến một lập luận cả hai đã bị trấn nước thanh trừng.

Ngày 7/1/2011 lúc 2 giờ đêm một tiếng nổ lớn tại nhà Giám đốc Công an tỉnh Thái Nguyên Đại tá Nguyễn Như Tuấn. Vụ nổ đã phá tan khu vực tầng một của nhà Đại tá Tuấn. Theo tin Đại tá Công An Nguyễn Như Tuấn mới được điều lên làm Giám đốc công an tỉnh Thái Nguyên cách đây vài tháng. Biết đâu đây lại cũng là một cuộc thanh trừng khác của những phe phái bên trong ngành công an cộng sản.

Đến tối ngày 7 tháng 1, lại thêm tin tại thành phố Móng Cái, Quảng Ninh, thiếu tá công an cộng sản Nguyễn Văn Biện và 5 người dân bị thương vì một vụ ném lựu đạn. Hai hung thủ Trần Phước Hưng và Nguyễn Văn Thắng đã bị bắt để điều tra hành vi giết người.

Cùng một thời gian một vụ cướp đất đã dẫn tới nổ súng bắn bị thương 6 công an và bộ đội, trong đó có một thiếu tá công an, thuộc xã Vĩnh Quang, huyện Tiên Lãng, Hải Phòng. Đây là một vụ cướp trắng công lao khai phá đất hoang đầm lầy của gia đình ông Đoàn Văn Vươn. Vụ án mới chỉ bắt đầu và chưa biết ai sẽ là tội nhân, chỉ thiệt cho 6 công an và bộ đội làm bia đỡ đạn cho bọn tham quan. Vụ án đang gây dư luận phản ảnh tình trạng “Một Là Sống - Hai Là Chết” giữa dân lành và đảng Cộng sản Việt Nam.

Một Là Sống - Hai Là Chết

Miền Bắc vốn đất ít dân đông. Ông cha chúng ta khi xưa một mặt giữ biên thùy phía Bắc không để một tấc đất lọt vào tay giặc Tàu xâm lược. Một mặt tiến về phía Tây và phía Nam để mở mang bờ cõi. Mặt khác ông cha chúng ta cũng tìm mọi cách để lấn biển, biến những bãi sinh lầy do phù sa sông Hồng bồi đắp thành ruộng đồng làng xã.

Những đất đai khai phá này thường được triều đình công nhận như đất tư nhân và những người có công khai phá được cư dân con cháu thờ phượng như những thần làng, những người có công khai phá. Đến thời cải cách ruộng đất Hồ chí Minh và đảng Cộng sản đã tiêu diệt những người có ruộng đất và gia đình. Đất của những người này bị cướp đi và tình trạng cướp đất vẫn kéo đến ngày nay.

Ông Đoàn Văn Vươn một dân lành theo chân ông cha chấp nhận mọi rủi ro biến 70 mẫu đất hoang đầm lầy thành một cơ sở nuôi thủy sản và vườn cây ăn trái. Công lao của ông đối với đất nước với làng xã to lớn vô cùng. Không may cho ông bọn quan lại cộng sản đã tìm cách cướp đi công lao, biến ông và gia đình thành những người chống lại chế độ.

Gia đình ông 7 người bị bắt. Công an cộng sản dùng dùi cui đánh đến đỏ máu mồm phụ nữ trong gia đình ông. Các con nhỏ trong gia đình thì hoặc bị bắt hoặc không người chăm sóc.

Tin mới cho biết: Chủ tịch huyện Tiên Lãng, Lê Văn Hiền là anh ruột chủ tịch xã Quang Vinh, Lê Văn Liêm. Cả hai quan huyện và quan xã là anh em ruột cùng quyết định cướp đất ông Đoàn Văn Vươn và nhiều hộ dân trong vùng.

Gia đình ông Vươn được diễn đàn BBC phỏng vấn cho biết: *“Cả đời bác ấy chỉ tâm huyết vào cái đồng ấy. Bao nhiêu năm mới gây dựng được nên, càng đắp càng nợ nhiều. Bao nhiêu năm nay, chưa giả hết nợ. Tất cả chỉ trông vào cái đồng ấy để sống, để trả nợ. Ngày xưa anh em xây được cái nhà, nhưng tàn tạ rồi. Bác ấy chỉ tâm huyết vào cái đồng, chưa phục vụ được gì cho gia đình cả. Bây giờ nhà nước không đền bù, bác ấy bảo dù có chết cũng phải giữ lấy đồng. Nhưng giữ làm sao được với các quan. Là quan, muốn sao thì dân phải chịu. Quá bức xúc, thôi thì một là chết, hai là sống, cứ ở đấy giữ đồng, chứ bác ấy chẳng nghĩ có mưu đồ gì chống lại quan đâu.”*

Tiếng nói của ông Đoàn Văn Vươn tiêu biểu cho tiếng nói của người dân khi đảng Cộng sản đã đẩy họ đến đường cùng. Nỗi uất ức của dân lành vô tội đã tràn ra **“một là chết, hai là sống”**. Dân tộc Việt đã nhiều lần tha thứ cho đảng Cộng sản thế nhưng càng tha thứ thì đảng Cộng sản càng lộ rõ bản chất tham tàn cướp bóc, buôn dân, bán nước. Những quả mìn tự chế, những tạc lựu đạn, những phát súng gia đình ông Vươn bắn vào công an bộ đội cộng sản cũng chính là lời khai chiến của một dân tộc bị áp bức đang đứng lên giải thể chế độ cộng sản.

Giờ đã điếm, người có tiếng nói cất tiếng nói, người có viết dùng viết, người có súng dùng súng, người có của góp của, người có công góp công... bằng mọi phương tiện có được, mỗi người trong chúng ta cần quyết tâm **“Một là Sống Hai là Chết”** liên kết đứng lên dẹp bọn tham quan cộng sản. Mỗi người cần góp một bàn tay để bọn quan lại cộng sản không thể tiếp tục tổ chức những Hội Nghị hay Đại Hội nhằm lừa bịp dư luận trong và ngoài nước.

Năm 2012 sẽ là năm của dân tộc Việt Nam từng bước đứng lên giành lại tự do, dân chủ, bảo vệ lãnh thổ lãnh hải và xây dựng tương lai cho chính mình.

*Nguyễn Quang Duy
Melbourne, Úc Đại Lợi
12/1/2012*

Nguồn: Internet E-mail by Nguyễn Quang Duy chuyển

*Đăng ngày Thứ Năm, January 12th, 2012
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTB/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QL-VNCH*